

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1979 m.

Ilepos

14 d.

Seštadienis

Nr. 80 (3970)

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

**SOCIALISTINIO
LENKTUVIAVIMO
BARUOSE**

MŪSŲ PIRMŪNAI

Keturio metus valdyboje buldozerio mašinistų dirba Juozas Stasiukaitis. Jis savo sąžiningu darbu kolektyve nusipelnė didelę autoritetą, tapo gamybos pirmūnu. Už pirmąjį IX-ojo penkmečio įvykdymą Juozas apdovanotas „Darbo šlovės“ III-čio laipsnio ordinu. Jis šauniai dirba ir X-jame penkmetyje. J. Stasiukaitis jau įvykdė X-ojo penkmečio asmeninę užduotį.

Pirma laiko X-ojo penkmečio planą įvykdė ir buldozerio mašinistas Vilas Karlovas, kelmarovės mašinistas Antanas Kontrimavičius, MTZ-50 traktoriaus mašinistas Stasys Milašius, buldozerio mašinistas Jonas Zekas.

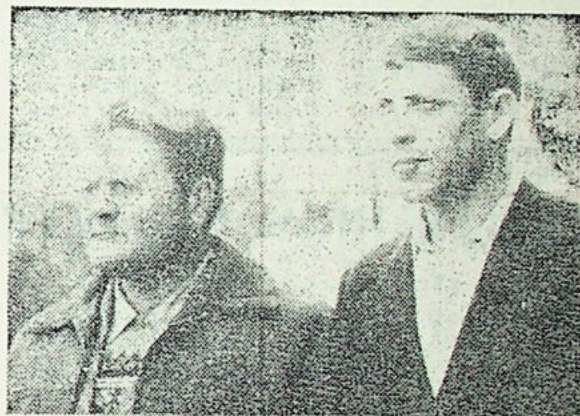
Aukštus išdirbius visada pasiekia mechanizatoriai Jonas Rutavičius, Bronius Slučka, Juozas Pivoras, Vytautas Pajuodis, Rimantas Daugvila, Juozas Ragaišis ir kiti, kurie jau įvykdė keturių X-ojo penkmečio metų asmeninius planus ir dirba paskutiniųjų šio penkmečio metų sąskaiton.

Sutartinai dirba daugiaaukščių ekskavatorių grandys, vadovaujamos darbo veteranų, gamybos pirmūnų Petro Linarto ir Povilo Vitkūno, šios grandys iškasė po 279–275 kilometrus drenazo tranšėjų ir dirba 1980 metų sąskaiton.

B. Milaševičius

Anykščių MSMV pirminės partinės organizacijos sekretorius

Pirmaujantys mechanizatoriai

Ne kartą Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio socialistinio lenktyniavimo organizavimo komisija, susumuodama mechanizatorių lenktyniavimo rezultatus, prizinės vietos skyrė komunistui Povilui Katinui, Albinui Diliui. Šie mechanizatoriai rūpestingai prižiūri jiems priskirtą techniką ir inventorių, sėkmingai vykdo visas užduotis, taupo kurą. Aukšta kvalifikacija, per keturių metų sukauptas teigiamas patyrimas šioms draugams padeda nuolat siekti naujų darbo pergalių.

NUOTRAUKOJE: Pirmąjį elmininkiečių mechanizatorių Albinas Dilys ir komunistas ūkio partinio komiteto narys Povilas Katinas.

Vyt. Bagdono nuotr.

Gausinkime pašarų išteklius

Pamiškėse švytruoja dalgiai

Trečiadienį į Anykščius — Biržinkos plentą iš daugelio šalutinių kelių suko traktorinės priekabos ir arklių traukiami vežimai, pilni šviežios žolės. Visi skubėjo prie Cerniachovskio kolūkio Kurkelių fermos, kur buvo kraunamas silosos kaupas.

Šios savaitės pradžioje cerniachovskiečiai baigė vežti į daržines kultūrinių pievų ir ganyklų pagrėbtas. Sukaupę šieno atsargų kolūkyje nepakaks gyvulių žiemėjimui. Nemažas rezervas pašarų ištekliams papildyti — natūrali pamiškė ir pelkė žolė. Ją ir buvo pradėta silosuoti.

Kartu su kolūkio vyr. agronomu Birute Adamonienė apžiūrėjome daugelyje kolūkio vietų išsimečiusius natūralių pievų ir pelkėčių plotelius. Kalvotame krašte visi jie nedideli, matuojami dešimtimis arų. Kur būta geresnės žolės, beveik visa ji nušienauta kolūkiečių asmeniniams gyvuliams. Dar likę vešlios baltymingos žolės Storių kalvose, o daugiausia — viksvynai, nendrynai.

Dešimties ar kelių dešimčių arų plotelyje neįmanoma ir neverta sutelkti didesnio šienplovų būrio. Kolūkiečiai pjauna žolę po vieną ar sušibūrę nedidelėmis grupėmis.

Tvirtybės vyrai, kaip Kostas Vitkus, Steponas Palubinskas, Vytautas Baniūnas, įsibridę į vešlius viksvynus, verčia storus pradalgius. Mažiau sveikatos belurintieji pensininkai šienauja griovių pakraščius. Traktoriaus šienplove Nevėžio ežero pakraščiu žolę pjovė mechanizatoriai Stasys Vitkūnas. Gerai, kad ir sunkiomis sąlygomis stengiamasi šienavimui pritaikyti techniką: mechaniza-

torius su šienapjove žolės pripjaus nepalyginamai daugiau, negu į rankas paėmęs dalį. Tačiau tokių technikos panaudojimo užmojų, kaip šienaujant natūralias pievas Troškūnų zonoje, Cerniachovskio kolūkyje negalima tikėtis. Kalvų viršūnės čia parudavę nuo sausros, o daubose telkšo vanduo. Ne tik traktoriai, bet ir arklinis vežimas viksvynuose klumpsta. Išgrėbiant, išnešant viksvą ir nendres į pabalius, žmonėms tenka įdėti galį nei daugiau triūso, negu šiuos plotelius dalgiais nušienaujant.

Kolūkiečiams apsirūpinti pašarais nuosirdžiai padeda miesto žmonės. Kaip jau buvo praėjusiame mūsų laikraščio numeryje rašyta, „Spartako“ fabriko darbininkai pjauna žolę Cerniachovskio kolūkiui Troškūnų miškų aikštelėse. Anykščių melioracijos statybos ir montavimo valdybos vyrai šienauja pelkutes pačiame kolūkyje.

Trečiadienį žolės masei vežti į silosą kaupą kolūkyje buvo pasitelkti 6 traktoriai su priekabomis, 4 automašinos, 52 arkliniai vežimai. Nuosirdžiai tądien pasidarbo, vairuodami traktorius klampiais lauko keliukais ir stačiomis įkalnėmis, mechanizatoriai Bronius Steponavičius, Gintautas Valaika, Valerijus Sokolovas. Tądien silosos kaupas buvo dar neaukštas, bet pildomas gana sparčiai — per dieną į jį sukranta 40 tonų žolės. Ją rūpestingai slėgė mechanizatoriai Afanasijus Sokolovas ir Jonas Puodžiūnas, o kolūkielės pabarslydavo druska. Tačiau prie kaupo pasigedome žolės smulkintuvo. Juk

smulkintą masę suslėgti būtų gerokai lengviau, iš jos būtų pagamintas vertingesnis silosas.

Pelkėčių ir paežerių žolės kolūkyje likę ne tiek jau daug. Vien jos nepakaks pasigaminti papildomoje užduotyje numatytam žalosios masės kiekiui — 1000 tonų. Todėl kolūkyje atostogaujantį moksleivius vyriausioji agronomė sukvietė skinti krūmų šakute. Kolūkio pagrioviuose, balutėse yra daug žemučių karklių, berželių ir kitų krūmokšnių, kurių lapai tinkami pašarui. Panaudojus ir šį rezervą, papildomą pašarų gamybos užduotį būtų įvykdyti. Tik, žinoma, kraunamas į silosą šakutes būtina smulkinti.

Tą pačią dieną teko lankyti Skiemonių kolūkyje, kur taip pat buvo slegiamas silosas iš natūralių pievų žolės. Čia žolės išteklių buvo likę dar gerokai didesni, negu pas kaimynus cerniachovskiečius.

Galulaukėse, lygesnėse pievutėse žolę pjovė ir smulkino mechanizatoriai Zenonas Rutkauskas, Vytautas Barčys, Antanas Mikalauskas, prie traktorių prikabinę įvairių markių smulkintuvus (Z-306, E-067, KIR). Naudojant tokią našią techniką, sparčiai buvo pildoma silosos tranšėja. Susmulkintą žolės masę stipriai suslėgdavo mechanizatoriai Algis Gutauskas ir Algis Dilys, mindami ją pamainomis dieną ir naktį. Šiandien skiemoniečiai jau bus įvykdę beveik pusę užduoties, gamindami silosą iš natūralios žolės: tranšėjoje jo bus suslėgta bemaž 500 tonų.

Baigus šienauti lygesnius plotelius, Skiemonių kolūkyje liko vešliai prižiūsimos daubos, pelkutės, kur trakto-

riams įvažiuoti neįmanoma, o arklinių šienplovų kolūkis neturi. Trečiadienį šiuos plotelius šienavo 18 kolūkiečių, taip pat po 11–13 talkininkų iš rajokopsąjungos ir susivienijimo „Anykščių vynos“. Rankų darbas neįsėdėjo, tad kolūkio valdybai reikėtų pasitelkti daugiau vietinių žmonių, sugebančių dalgiais pjauti žolę. O talkininkams praverstų kolūkio pensininkų pagalba, remontuojant, išplakant, pūstant dalgius. Įdėję daug nelengvo triūso, skiemoniečiai iš natūralios žolės gali dar žymiai papildyti pašarų atsargas.

Abiejuose kolūkiuose kur ne kur teko pastebėti gerų pievų plotelius, skirtus kolūkiečiams pasišienauti. Kodėlgi, vasarai įpusėjus, žmonės dar nesudorojo juose užaugusios žolės. Galbūt, kai kas neįsėdėjo dėl senyvo amžiaus ar ligos. Norisi tikėti, kad tokiems žmonėms padės apsirūpinti pašarais kaimynai, nors darbu įkartyje ir nelengva tai padaryti. O jei kolūkiečiai jau apsirūpinę šieną iš kitų pievų, tai likusius plotelius reikėtų tuoj pat nušienauti visuomeniniams gyvuliams.

Tik dvi savaitės belikę iki lapapjūtės, tad per šį laiką skubėjime šienauti visus plotelius, kur tik auga žolė, kad pašarų pakaktų ir visuomeninei bandai, ir kolūkiečių asmeniniams gyvuliams.

Agr. A. Dieninis,
D. Binkys
„K. d.“ koresp.

Kaip ruošti pašarus iš medžių lapų

Pašarai ruošiami iš medžių lapų ir šakutečių, kurių skersmuo piūvio vietoje yra ne didesnis kaip 10 mm. Tinka beržai, karklai, drebulės. Vertingiausi pašarai gaunami tada, kai jie pradėdami medžiui tik sulapojus, o baigiami — lapų kritimo pradžioje. Vienas kilogramas tokių miltų turi apie 0,35–0,4 pašarinio vieneto, 100–150 mg/kg karotino.

Mūsų respublikos sąlygomis geriausiai žaliavą iš medžių lapų ir šakelių ruošti miško kirtimo vietoje. Čia medžių šakutės atskiriamos rankiniu būdu, smulkintuvais KUP-1,8 arba KS-1p, susmulkinamos ir pakraunamos į traktoriaus priekabas PSE-

**Specialistas
pašariai**

12,5 arba 2PTS-4A (su aptvertu kėbulu). Šiomis priekabomis žaliava transportuojama prie žolės miltų agregato AVM-0,65.

Galima žaliavą ruošti atgabenant šakas ir medžių viršūnes iš miško prie žolės miltų agregato. Čia nuo didesnių šakų atskiriama pašarui tinkama jų dalis, smulkinama silosapjove RSS-6, OB arba „Volgar-5“ ir nukreipiama į žolės miltų agregatą džiovininti.

Žaliavos paruošimo darbą

reikia organizuoti taip, kad ji būtų džiovinama ne ilgiau kaip 1 parą nuo nupjovimo.

Džiovinimo agregatu AVM-0,65 technologija tokia pat, kaip ir gaminant žolės miltus. Reikia žinoti, kad vidutinė žaliavos, paruoštos iš beržų ir drebulių šakutečių, drėgmė yra 55–65 procentai. Medžių lapų—šakutečių miltus galima granuliuoti OGM tipo granuliatoriais, jie laikomi taip pat, kaip ir žolės miltai.

A. Dravininkas
Lietuvos TSR žemės ūkio mechanizacijos ir elektrifikacijos mokslinio tyrimo instituto mokslinis bendradarbis
(ELTA)

Jaunieji žemdirbių pagalbininkai

Nuo pat vasaros pradžios gintariečiams padeda prižiūrėti pasėlius, doroti šieną Dabūziuose stovyklaujantys moksleiviai.

Pirmoji stovyklautojų pamaina buvo atvykusi iš Vilniaus 41-osios mokyklos. Respublikos sostinės moksleiviai, vadovaujami pedagogo Donato Greivickio, ypač nuosirdžiai pasidarbo, kraudami į transporto priemones ir prėsus presuolą šieną. Viso jaunieji talkininkai sukrovė daržinėse 200 tonų šio pašaro.

Šio mėnesio pradžioje „Gintaro“ kolūkio žemdirbiai svingingai sutiko naują stovyklautojų pamainą iš Anykščių II vidurinės mokyklos. Jų stovyklai, pavadintai „Saulėtekio“ vardu, vadovauja mokytoja A. Urbonavičienė. Anykštėnai moksleiviai jau spėjo atlikti aibę įvairių darbų: iš nušienautų plotų krovė šieno pagrėbtas, ravėjo morkų ir bulvių pasėlius, tręšė salietra sėklojus. Netruksta stovyklautojams darbo ir lietingomis dienomis.

Jie valo, tvarko fermų patalpas, ruošdami jas žiemojimui.

Stovykloje moksleiviai prasmingai praleidžia laisvalaikį. Jie žaidžia Dabūžių aštuonmetės mokyklos sporto aikštyne, rengia turinigus poilsio vakarus, žiūri televizijos laidų.

Etnografijos mėgėjai be stovykladami spėjo surinkti vertingos kraštotyrinės medžiagos.

D. Bartkus

LIEPOS 15-ĄJĄ – ANYKŠČIŲ RAJONO IŠVADAVIMO

Tėvynė neužmiršta savo gynėjų

1944 metų vasarą Raudonoji Armija, sutriuškinusi priešą Baltarusijoje, priartėjo prie Lietuvos sienų. Liepos pirmosiomis dienomis Trečiojo Baltarusijos fronto kariuomenės, vadovaujamos armijos generolo Černiachovskio, daliniai pasiekė Vilnių. Vokiečių fašistinės kariuomenės vadovybė Vilniui teikė daug reikšmės, stengdamasi sustabdyti mūsų kariuomenės puolimą prie Vilniaus sienų ir tuo suteikti galimybę savo rezervams išsivirti Rytų Prūsijos prieglobėse. Tačiau veržlus Tarybinės Armijos puolimas suardė fašistų planus. Liepos 13 dieną visi hitlerininkų pasipriešinimo židiniai mieste buvo likviduoti ir virš Gedimino pilies bokšto vėl suplevėso Tarybų Lietuvos vėliava. Išvadavus Tarybų Lietuvos sostinę Vilnių, prasidėjo visos Lietuvos teritorijos išvadavimas.

I-ojo Pabaltijo fronto kariuomenė, vadovaujama armijos generolo Bagramiano, liepos 5 dieną pradėjo puliti šiaurinėje Lietuvos dalyje ir liepos 9 dieną pasiekė Daugpilį – Vilniaus geležinkelį, o sekantį dieną užėmė Uteną. Toliau puolimas vyko Panevėžio, Šiaulių ir Biržų kryptimi.

Liepos 14 dieną 145 šaulių divizija, vadovaujama generolo-majoro Dibrovo, reniama 26 gvardijos mino-

svaidžių pulko, po atkaklių mūšių miškingose ir pelkėtose vietose priešo Sventosios upės Anykščių rajone.

Vakariniame upės krante buvo stiprūs įtvirtinimai, nes šis ruožas dengė kelią į Panevėžį – stambią hitlerinės kariuomenės tiekimo bazę. Įsiliepsnojo įnirtingos kautynės dėl placdarmių vakariniame Sventosios upės krante. Pirmieji negausiomis pajėgomis forsavo Sventąją ir įsitvirtino vakariniame krante 145 divizijos 403 pulko kariai, kurių tarpe buvo pulko vėliavniešiai Sagalovas, Judinas ir Felisovas.

Sukaupę rezervus, liepos 15 dienos rytą hitlerininkai įnirtingai kontratakavo mūsų gvardiečius, stengdamiesi susigrąžinti prarastas pozicijas. Susidarė pavojus, kad pulko vėliava gali patekti į priešo rankas. Nelygioje kovoje buvo sunkiai sužeisti Sagalovo draugai – Judinas ir Felisovas. Tai pastebėjęs Anatolijus Sagalovas paėmė pulko vėliavą, paslėpė ją po kareiviška palaidine ir su kovos draugais toliau atnušinėjo priešo kontrataką. Atmušant 4-ąją hitlerininkų kontrataką, Anatolijus Sagalovas žuvo didvyrio mirtimi. Tačiau vėliava priešui nepateko, ją, aplaistytą didvyrio krauju, išnešė komjaunuolis Vasilkovas, o atsukę kiti pulko daliniai priešą nubloškė toli už Anykščių.

Už šį žygdarbių, parodytą drąsą ir pasiaukojimą kovose su fašistiniais grobikais Anatolijui Sagalovui po mirties buvo suteiktas Tarybų Sąjungos Didvyrio vardas.

Nemaža aukų pareikalavo Anykščių išvadavimas iš fašistinių okupantų. Broliškuose karių kapuose mieste palaidota daugiau kaip 340 tarybinių karių, kurių tarpe amžiams liko su mumis vologdiečiai Tarybų Sąjungos Didvyris Anatolijus Sagalovas, jo žemietis Nikolajus Glebovas, Grigorijus Ignatevas iš Krymo, Akimas Ivanovas iš Irkutsko, Dmitrijus Isaevas iš Leningrado, Samvelas Kasparovas iš Azerbaidžiano, žemdirbio iš Voronežo srities dukra Aleksandra Spilevaja ir daugelis, daugelis kitų beaimių kovotojų.

Kartu su kitais Tarybinės Armijos junginiais vaduojant Lietuvą dalyvavo ir Lietuviškoji 16-ji šaulių divizija. 1944 m. liepos 12 dieną užbaigusi kovines operacijas prie Polocko, ji gavo įsakymą žygiuoti į Lietuvą. Divizijai žygiuojant per Tarybų Lietuvą, jos gretas papildė tūkstančiai naujų kovotojų iš išvaduočių miestų ir kaimų. Jų tarpe buvo ir mūsų rajono vaikinai Stasys Kalinka, Jonas Leknickas, Juozas Pilkauskas, Kipras Jakelūnas, Algirdas Rupinskas,

Napaleonas Klausinis ir šimtai kitų.

Svarų indėlį siekiant pergalės įnešė rajono partizanai. Troškūnų, Dabūžių, Kavarsko, Kurklių, Debeikių ir Andriūškio apylinkėse kovojo „Patvariųjų“ partizanų būrio kovotojai, vadovaujami Vlado Vildžiūno ir Juozo Vilčinsko. Surdegio, Viešintų, Svėdasų apylinkėse veikė atskiri „Gražinos“ junginio partizanų būriai ir grupės, vadovaujami P. Binkio, V. Tamašausko, Z. Bridikio. Svėdasų, Kunigiškių apylinkėse kovojo „Zemaitės“ junginio partizanų būrys, vadovaujamas Barono ir Zovės. Anykščių rajone partizanų būriuose ir grupėse buvo apie 500 kovotojų, kuriems aktyviai padėjo daugiau kaip tūkstantis partizanų ryšininkų bei rėmėjų.

Svėdami Anykščių rajono išvadavimo 35-ąsias metines, anykštėnai reiškia gilią padėką Didžiojo Tėvynės karo veteranams Marijai Karol-Megkova, Sofijai Bulovai-Ceponienei, Vladui Barkauskui, Jakovui Krengauskui, Vincui Radušui, Vladui Kernagui, Bernardui Garneliui, Vladui Rinkevičiui, Broniui

Puteikiui, Aleksandrui Slavenskui, Juozui Kalinkai, Anatolijui Paškevičiui, Stasiui Matiuksui, Artiomui Salgunovui ir visai eilei kitų, kurie nuo pat pirmųjų karo dienų mūšių laukuose kovėsi už Pergalę, o šiandien aktyviai dalyvauja visuomeniniame gyvenime, auklėja jaunimą begalinio atsidavimo ir meilės Tėvynei dvasia.

Nuo tų žiaurių dienų praėjo 35 metai, tačiau vyresnės kartos žmonės liepos 15-ąją prisimena kaip vieną ryškiausių datų Anykščių istorijoje. Nors tada greta žydinčių liepų dar rūko griuvėsių dūmai, nors gyvi buvo mūšių žiaurumai, tačiau anykštėnų veiduose švytėjo džiaugsmo šypsena: Anykščiai laisvi, negrįžtamai į praeitį nugarmėjo fašistinės okupacijos naktis.

Kartu su visa tarybine liaudimi anykštėnai nepamiršo savo išvaduočių, kasmet pagerbia kritusius didvyrius ir žilagalvius karo veteranus, partizaninių kovų dalyvius, savo krauju iškovojučius visos žmonijos dėkingumą.

Tarybinio kario išvaduočio A. Sagalovo vardu pavadinta viena iš pagrindinių miesto gatvių. Niekada nevysta gėlės prie išvaduočių paminklų ir obeliskų amžinoje poilsio vietoje – karių kapinėse.

Siemet iškilmingai pažymint Pergalės dieną! Anykščius buvo atvykęs nemažas būrys buvusių 145 divizijos kovotojų, kurie susitiko su rajono jaunimu, papasakojo, kokia brangia kaina buvo iškovota mūsų laisvė, aplanke savo kritusių draugų kapus, pasigrožėjo atjaunėjusiais ir išaugusiais Anykščiais.

Šiomis dienomis, pasitinkant Anykščių rajono išvadavimo iš vokiečių grobikų 35-ąsias metines, liaudies dėmesys Didžiojo Tėvynės karo dalyviams ypač ryškus. Įmonėse, organizacijose, kolūkiuose rengiami susitikimai su karo dalyviais, jie gražiai pagerbiami. Rūpinimasis Didžiojo Tėvynės karo veteranais tai visų mūsų šventas pareiga.

Rūšių išbandymų dienomis frontininkai drąsiai ejo į mirtiną mūšį. Tėvynė nėkada nepamirš drąsulių, kritusių narsiųjų mirtimi.

Savo dėkingumą ir pagarbą šiandien turime įrodyti šiltais jausmais seniems kariais, nuolatiniu dėmesiu ir rūpinimusi jų buitinėmis sąlygomis bei kitomis reikmėmis, teikti visokeriopą pagalbą.

V. LAURINAVICIUS
Anykščių rajono karinis komisaras

VISADA GYVA ŽYGLAIS

Didysis Tėvynės karas. Tai 1418 rusų dienų ir naktų. Tai žūbtinės atakos, tai tūkstančiai mirčių, vardanų kitų gyvenimų, laikos vardan. Tai didvyriška Tarybinės Armijos karių kova už kiekvieną gimtos žemės pedą, už patį gražiausią, skambiausią žodį – Pergalę... Kasmet liepos 15-ąją mes, anykštėnai, pažymime rajono išvadavimo iš vokiečių okupantų dieną, dar ir dar kartą prisimename kovų veteranus, jų žygdarbius, nulenkiame galvas prieš tuos, kurių pavardės amžiams liko iškalts ant šlovės granito, kurie šioje kovoje paaukojo savo gyvybę...

Šią liepos 15-ąją anykštėnai švenčia trisdešimt penktąsias rajono išvadavimo nuo priešų metines. Ši diena brangi ne tik anykštėnams. Ją prisimins ir rajono vaduotojai – I-ojo Pabaltijo fronto 43 Armijos formuočių kariai, kovėsi prie Anykščių. Jų tarpe buvo ir 145 Raudonosios Vėliavos ordino Vitebsko šaulių divizijos kariai. Nors nuo tų rūšiųjų kovų praėjo daug metų, nors

laukuose jau seniai žolė užžėlė apkasai, nors užgijo karo veteranų žaizdos – nė vienas iš divizijos karių nepamirš, kokia kaina buvo pasauliui iškovota Pergalė. Kiekvienas iš kovų veteranų dabar gali didžiuotis savo šaunios divizijos nueitu keliu. Kasdien karių laukė atkaklus mūšiai, žūbtinė kova už kiekvieną žemės pedą. Už didvyriškumą, ypatingus nuopelnus Tėvynei, parodytus mūšiuose prie Vitebsko, divizijai suteikiamas Vitebsko vardas, prie jos kovinės vėliavos prisegamas Raudonosios vėliavos ordinas...

Didelių nuopelnų mūšiuose prieš vokiečius okupantus šios divizijos kariai pasiekė Smolensko srityje, Lietuvoje. Fašistus jie traukino prie Ignalinos, Utenos, išvadavo Anykščius, kovėsi prie Biržų, Kuršėnų, Šiaulių, kovojo broliškosios Latvijos žemėje, Bauskės, Rygos apylinkėse...

Apie nueitą šloviningą divizijos kelią pasakoja TSRS Ginkluotųjų Pajėgų muziejus Maskvoje, Smolensko srities Demidovskio rajono Przevalskoje miesto muzie-

jus, visa eilė centriniuose laikraščiuose ir žurnaluose išspausdintų pasakojimų, daug eilučių apie ją įrašyta Didžiojo Tėvynės karo istorijos puslapiuose...

Savo divizija buvę kariai labai didžiuojasi. Kasmet nuo 1965 metų divizijos kariai organizuoja susitikimus. Tokie susitikimai jau įvyko Maskvoje, Smolensko srityje, Vitebske. Juose dalyvavo po 60–65 kovų veteranus. Na, o šiemet Pergalės dieną grupė 145 Raudonosios vėliavos ordino Vitebsko šaulių divizijos karių pabuvojo mūsų rajone, aplanke kovų vietas, susitiko su anykštėnais Didžiojo Tėvynės karo dalyviais. Ukrainos TSRS Cernovcų miesto statybos tresto kadry skyrėsi žiūrėti Anatolijui Romanovui, Odesos politechnikos instituto vyr. dėstytojui Vasiliui Cibizovui, susivienijimo „Ukrainos žemės ūkio technika“ skyriaus viršininkui Valentinui Gricajenokui.

ruskeltis 3 pusl.

Susitikimas su išvaduotojais

Praėjo beveik dveji metai sunkios partizaninės kovos su okupantais Anykščių rajone. Atėjo graži, saulėta, šauna 1944 m. vasara.

Liepos mėnesio pradžioje į Troškūnų mišką, kur bazavosi mūsų partizanų būrys, atėjo junginio vadas Petras Pranevičius ir radistė Bronė Zukaitė. Aptarėme, kaip reikėtų palydėti okupantus ir jų pakalikus, buržuazinius nacionalistus. Tačiau labai mažai turėjome sprogstančios medžiagos. Perdavė radiogramą į Maskvą, gavome A. Sniečkaus atsakymą, kad artimiausiu laiku laukime lėktuvo su krovinu Simonių girioje.

Petras Pranevičius ir aš su grupe partizanų atėjome į Simonių girią laukti lėktuvo. Čia sutikome nemazą partizanų būrį, kuriam vadovavo Zigmas Bridikis. Susitarę su Maskva dėl ženklių, pradėjome naktimis laukti lėktuvo.

Virš Simonių girios išsismis naktimis skraidė lėktuvas. Suprask, kad geras, kuris mūsų, kuris vokiečių. Uždega laužus, bėgdavome nuo jų kuo toliausia, kad vietoje krovinių negautume vokiečių bombos. Lėktuvas su kroviniu neatskrido.

Vieną vakarą, klausydami radijo iš Maskvos, išgirdome: „Šiandien mūsų armija Lietuvoje išlaisvino Utenos miestą, gyvenvietes. Lėktu-

nus, Vyžuonas, Debeikius“. Mus skyrė nuo armijos kokie dešimt kilometrų. Po poros dienų mūsų partizanai susitiko su dviem armijos žvalgiais.

Karius sulikome kaip brolius, išbučiavome, vaišino, kuo turėjome. Kariai mums papasakojo, kad armija, perkirtusi Daugpilį – Kauno plentą, sustojo, o kada pradės puolimą toliau, jie nežinojo.

Dar po keleto dienų visai netoli Svėdasų sugriaudėjo artillerija. Frontas traukėsi Anykščių kryptimi.

Simonių girią frontas apėjo, mūšių nebuvo.

Pagaliau susitikome su pagrindiniais mūsų armijos daliniais, kurie žygiavo Svėdasų – Kupiškio vieškelio. Nurodė visiems partizanams traukti į Viešintą, mes, būrių vadai, su radistais, padėdami vieni kitiems, nuvykome į Satiliškių mišką, kuriame buvo apsistojęs divizijos štabas.

Stabo karininkai susirio su Maskva, galutinai nustatė, kad mes esame A. Sniečkaus partizanai, o mes sužinojome, kad susitikome su 91-mos divizijos kariais.

Rytojaus dieną automašina, lydimi divizijos vado vaduotojo generolo Ščerbakovo, atvykome į Viešintą. Čia, parapijos salėje, susirinko partizanai, miestelio gyven-

tojai. Mitinge kalbėjo Petras Pranevičius, generolas Ščerbakovas. Jie sveikino su išvadavimu, aiškino Komunistų partijos ir tarybinės vyriausybės politiką.

Po mitingo Petras Pranevičius su generolu Ščerbakovu išvyko Panevėžio link, kur jau prasidėjo mūšiai. Aš su partizanais patraukiau į gimtuosius Troškūnus, Viešintose su savo partizanais liko Zigmas Bridikis.

Prasidėjo naujas darbo ir kovų etapas atkuriant Tarybų valdžią Lietuvoje, atstatant sugriautą kraštą.

Povilas Binkis
Buvęs „Gražinos“ partizanų junginio I būrio vadas

Buvę Raudonosios Vėliavos ordino 145 Vitebsko šaulių divizijos kariai viešąsės mūsų rajono metu.

IŠ FAŠISTINIŲ OKUPANTŲ 35-OSIOS METINĖS

VISADA GYVA ŽYGLAIS

Atkelta iš 4 pusl.

inžinieriui iš Dniepropetrovsko Kuzmai Zdesenkoviui, gorkiečiui Nisonui Vand, Lidijai Lopatkina iš Čeboksarų, Didžiojo Tėvynės karo invalidai iš Feodosijos Dinai Kuznecovai ir eilei kitų mūsų rajono vaduotojų buvo įdomu pabuvoti M. Melnikaitės, „Anykščių šilėlio“, Androniško, „Gimtosios žemės“ kolūkiuose, Elmininkų bandymų stoties eksperimentiniame ukyje, vėl išvyti tas vietas, kur kažkada vyko žūtūbūtiniai mūšiai, o dabar derlinga žemė brandina ketvirtųjų dešimtojo penkmečio metų duoną.

Nors svečiuose pas anykštėnus dalyvavo tik maža dalis divizijos karių, tačiau savo patirtais įspūdžiais jie pasidalins ir su draugais. Juk vieni su kitais žygio draugai palaiko glaudžius ryšius. Vien buvęs divizijos politinio skyriaus agitatorius, dabar vienos Dniepropetrovsko autoljmonės inžinierius, atsargos papulkininkis Kuzma Zdesenkovas susirašinėja su 128 savo bendražygiais.

1977 metų gegužės 9-ąją vykstant eiliniam žygio draugų susitikimui visi vienbalsiai nusprendė apie diviziją parašyti ir išleisti knygą. Čia pat ir pavadininą būsimai knygai sugalvojo — „Fronto keliai — keliai“.

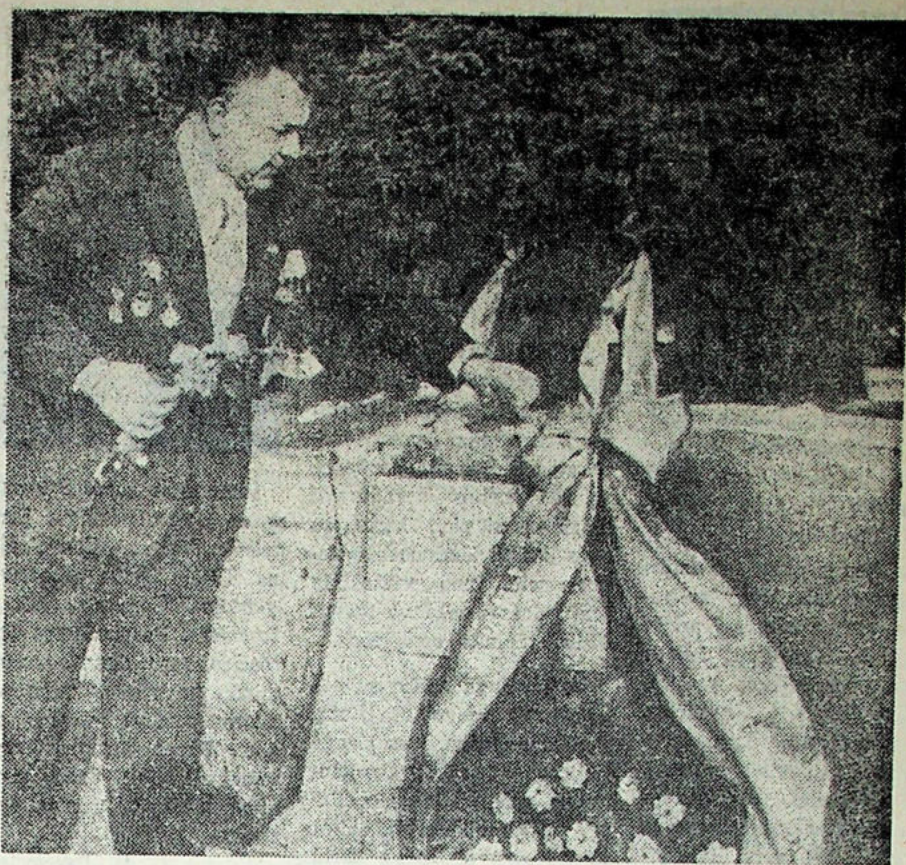
Taip jie pasiryžo įvykdyti buvusio divizijos štabo viršininko pavaduotojo užnugario reikalams Vasilijaus Silajevs svajonę. V. Silajevs karo metais rašė dienoraščių, taikos metais rinko veteranų prisiminimus, užmezgė ryšius su žygio draugais, suorganizavo visų jų susitikimus. Jis norėjo parašyti ir išleisti knygą apie Raudonosios Vėliavos ordino Vitebsko šaulių diviziją bei jos karių. Deja, 1968 metais negaiteslinga mirtis jam sukludė įvykdyti savo norą. Už tai dabar draugo pradėtą darbą tęsia kiti. TSRS Žurnalistų Sąjungos Tulos organizacijos vadovas žurnalistas Semionas Pozoiskis, inžinierius dneiepropetrovskietis Kuzma Zdesenkovas, pensininkė iš Cernovcų miesto Lidija Lopatkina, šio miesto Statybos tresto kadro skyriaus viršininkas, buvęs baterijos vadas Anatolijus Romanovas ir kiti užrašė savo prisiminimus, surinko daug vertingų nuotraukų. Buvęs artileristas Borisas Pasišničenko bendražygiams išsiuntė daugiau kaip 100 laišku, kuriuose paragino visus imtis plunksnos.

Kai pernai mirė buvęs pulko vadas aštuoniadešimtmetis Garisonas Melnikovas, Lidija Lopatkina atskubėjo į jo namus ir velionio našlei papasakojo apie būsimą knygą. Melnikova apie tai jau

žinojo ir viešniai atidavė penkis savo vyro prirašytus atsiminimų sąsiuvinius. Dabar L. Lopatkina perrašo vertingus vado atsiminimus ir ruošia juos spaudai. Prisiėdė prie knygos ruošimo ir kiti divizijos kariai. Į Maskvą, kur įsikūrusi divizijos veteranų taryba, šios tarybos sekretoriaus J. Kuznecovo vardu plaukia ir plaukia siuntos su retomis nuotraukomis, prisiminimais, rankraščiais... O Eugenija Gavrilenkova — Smolensko srities Prževalskojėje miesto muziejaus direktorė — surado muziejaus archyvuose kai kurių divizijos karių, kritusių kovoje su fašistais, laiškus, nuotraukas ir taip pat pasiuntė veteranų tarybai. Laiškai ir nuotraukos karių, nesulaukusių Pergalės saluto, sudarys atskirą būsimosios knygos dalį.

„Mes parašysime knygą!“ — taip tvirtina šių metų kovo mėn. 21 d. laikraštyje „Literaturnaja gazeta“ Nr. 12 (4714) žurnalistas, divizijos veteranas Semionas Pozoiskis. Šiuos žodžius taria ir kiti buvę kariai. Ir jie įvykdys savo pažadą.

Kaip papasakojo veteranų susitikimo Anykščiuose metu vienas iš knygos autorių K. Zdesenkovas, nemažai vietos joje bus skiriama ir mūsų rajonui. Čia atkaskiuose mū-

Kovų veteranas, buvęs baterijos vadas, dabar susivienijimo „Ukrainos žemės ūkio technika“ skyriaus viršininkas Valentinas Gricajenko pagerbia Anykščių karių kabinėse savo bendražygių, Tarybų Sąjungos didvyrio Anatolijaus Sagalovo atminimą. Autoriaus nuotrauka

šiuose 1944 metų liepos 14–15 dienomis nelygioje kovoje su gausesnėmis priešų pajėgomis žuvo daug narsių

tarybinių karių. Čia, gelbėdamas 403 šaulių pulko vėliavą, didvyriškai krito dvidešimtmetis komjaunuolis Anatolijus Sagalovas. Knygos puslapiuose bus pasakojama apie šio Tarybų Sąjungos

Didvyrio gyvenimą, jo kovinius nuopelnus, apie tai, kaip šio bei kitų rajono vaduotojų atminimą saugo anykštėnai.

Vytautas Bagdonas

Komunistas ir vėl rikiuotėje

1942-ųjų spalį. Kariai, nužvarbę nuo smarkaus rudėninio vėjo, būreliais skuba į žemynę. Čia pulko agitatorius komunistas Kuzma Zdesenkovas skaito straipsnį „Naktis prieš mūsų“, išspausdintą kariniame laikraštyje. Kariai nuščiuva, susikaupę klauso. Rytą, vos praašius, jie visi eis į mūšį. Todėl dabar, kaip niekada, labai svarbus, reikšmingi, reikalingi agitatoriaus sakomų žodžiai.

— Ir rytoj draugai, parodykite priešui, kad mes visi kaip vienas be galo mylime savo Tėvynę, kad dėl jos laisvės nepagalbėsime ir savo gyvybės, — kreipiasi į karius Kuzma Zdesenkovas.

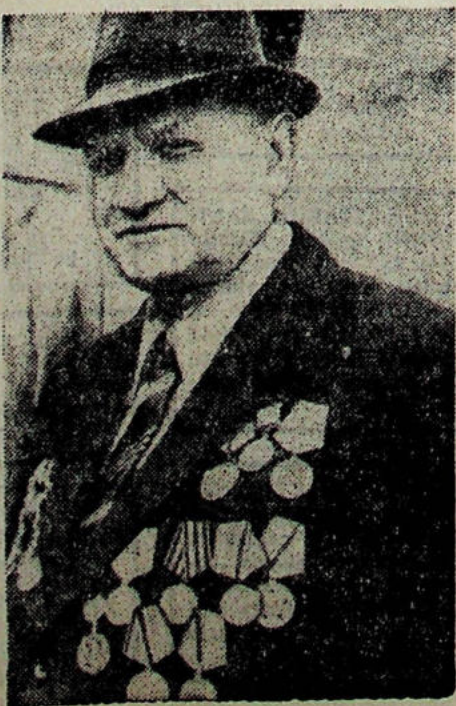
Tą vakarą prie blankios spingsulės šviesos komunistas dar ilgai kalbėjosi su kareiviais, o anksti rytą kuopos kariai netikėtai pradėjo puolimą ir labai greitai užėmė didelę aukštumą. Net aštuonis kartus hitlerininkai stengėsi nugalėti tarybinius karius ir įsitvirtinti šioje

aukštumoje. Tačiau priešams to padaryti vis nepavyko. Ištiesą penketą valandų tęsėsi smarkus mūšis. Alrodė, kad tankų, remiami vokiečiai užims aukštumą... Ir tada kariai išgirdo pulko agitatoriaus balsą:

— Draugai, granatomis! Nė žingsnio atgal!

Zdesenkovo, kuris pirmas į fašistų tanką metė granatą, pavyzdžiu pasekė kiti kariai. Vokiečių ataka buvo atmušta. Mūsų kariai įsitvirtino aukštumoje.

O po kurio laiko Zdesenkovas organizavo pokalbį tema „Mūsų pulko didvyriai“. Pokalbis visus sudomino.

Tuo labiau, kad komunisto Kuzmos Zdesenkovo asmenyje visi jau matė ne vien agitatorių, politinį darbuotoją, bet ir sumanią, ryžingą, bebaimą karį...

Taip 1942 metų pabaigoje apie Kuzmą Zdesenkovą rašė karinis laikraštis. Straipsniai apie šį politinį darbuotoją kariniuose laikraščiuose pasirodydavo nuolatos. 129 šaulių pulko minosvaidininkų bataliono komisaras, 729 šaulių pulko agitatorius, 145 Vitebsko Raudonosios Vėliavos ordino šaulių divizijos politinio skyriaus agitatorius — toks buvo Kuzmos Zdesenkovo kelias Didžiojo Tėvynės karo metais. Ir kur tik kovojo šis komunistas — prie Smolensko, Vitebsko, Anykščių, Biržų, Rygos, Rytprūsio, pagaliau karo pabaigoje Tolimuosiuose Rytuose, — visur jis pasižymėjo dideliu jautrumu karius, kovingumu, sumanumu. Jo žodžių, pokalbių kariai visuomet nekantriai laukdavo, nes kiekvienas šio politinio darbuotojo žodis visus įkvėpdavo naujiems žygdarbiams...

Pasibaigus Didžiajam Tėvynės karui, Kuzma lieka tarnauti Tarybinėje Armijoje, pasiryžta toliau budėti taikos sargyboje. Tikslai 1957-aisiais veteranas su papulkininkio antpečiais, daugybe ordinų ir medalių grįžta į gimtąjį Dniepropetrovską ir pradeda dirbti autotransporto įmonės kadro skyriaus viršininku.

Dabar Dniepropetrovsko ATĮ Nr. 03121, kur inžinieriumi dirba Kuzma Zdesenkovas, pirmaujanti mieste. O pats Kuzma — visų gerbiamas mieste žmogus. Jis įmonės pirminės partinės organizacijos biuro narys, jaunimo globėjas. Su dideliu užsidegimu ir entuziazmu Kuzma Zdesenkovas vykdo visuomenines karinės-patriotinės mokyklos vadovo pareigas.

Jaunimui jis turi apie ką papasakoti. Juk Kuzmos Zdesenkovo biografija — neįprasta. Savo darbo kelią jis — dvidešimtųjų metų komjaunuolis — pradėjo 1929-aisiais betonuoju Dnieproheso statyboje. Paskui aliuminio gamintojų kursai Leningrade, darbas Zaporozės aliuminio gamykloje. Čia jis paskiriamas pamainos viršininku, išrenkamas gamyklos komjaunimo komiteto sekretoriumi. 1939-ieji Kuzmos gyvenime visam laikui paliko ryškius atsiminimus. Tais metais jis priimamas į partijos eiles. Po to — Didžiojo Tėvynės karo metai, pokario metų sunkumai, taikaus darbo sargyba.

Už drąsą, didvyriškumą kovų metais K. Zdesenkovo krūtinę papuošė Raudonosios žvaigždės, Didžiojo Tėvynės karo ordinarai, medaliai. Už parodytą šaunumą talklame darbe jam buvo įteiktas Darbo Raudonosios Vėliavos ordinas. B. Vytaitis

JIE VADAVO MŪSŲ RAJONĄ

EILINIS JAKOVAS BURLEJEVAS

Tą 1944-ųjų metų vasarą žydinių liepų kvapą dažnai nustelbdavo aštrus parako dūmų tvaikas. Ir būlančių rūgių laukuose neretai likdavo sprogimų išraustos duobės, — juoduojančios žaizdos karo niokojamoje žemėje. Į Sventosios slėnyje pabirusius Anykščius, kur dar šeiminkavo hitlerininkai, Jakovas Burlejevas įžengė vienas iš pirmųjų. Kartu su kitais Vitebsko šaulių divizijos kariais prasiveržė pro fašistų ugnį, perbrido Sventąją. Jų kuopa įsitvirtino kitame upės krante. Narsiai kovėsi Jakovas, atakuodamas priešą. Ir automato ugnimi, ir granatomis prasiskynė kelią į priekį.

Norėdami susigrąžinti Anykščius, hitlerininkai netrukus perėjo į kontrataką. Kuopa, kurioje kovėsi Jakovas Burlejevas, patėjo į apsupimą. Sunkiomis aplinkybėmis vyko mūšis. Jakovas gavo įsakymą vadovauti septynių karių grupei ir prasi-veržti iš apsupties. Šį įsakymą eilinis Jakovas Burlejevas įvykdė sėkmingai. Prasi-veržimo metu savo automato ugnimi taikliai nusviestomis

granatomis sunaikino apie dvidešimt priešų kareivių. Jis ne tik narsiai kovėsi, bet ir padėjo draugams. Kai priešų kulka kliudyta šalimais suklupo kovos draugas, Jakovas padėjo jam išeiti iš apsupimo.

Už narsumą mūšiuose dėl Anykščių Jakovas Burlejevas buvo apdovanotas Raudonosios Vėliavos ordinu.

Po karo J. Burlejevas grįžo į gimtąjį Lapšaurų kaimą (Uljanovsko sritis, Intzensko rajonas). Tačiau po sunkaus sužeidimo atsiradusios komplikacijos galutinai palaužė frontinio sveikata. Prieš trisdešimt metų Jakovas mirė. Liko šviesus atminimas jį pažinojusių žemičių atmintyje. Gimtajame Jakovo Burlejevo kaime gyvena jo žmona Marija Jegorovna. Čia gyvena ir duklė Valentina. Jos dažnai lanko vyro ir tėvo kapą.

Atkelta iš 4 pusl.

KNIEK IYVINIS DARBAS

3 psl. 1979, VII. 14

JIE VADAVO MŪSŲ RAJONĄ

Atkelta iš 3 pusl.

ZVALGO ŽYGDARBS

Levas Glazatkinas gyvena savo gimtajame Tambovo mieste, daug metų dirba sargu. Jis antros grupės karo invalidas. Didžiojo Tėvynės karo metais jaunesnysis seržantas Levas Glazatkinas buvo divizijos žvalgas, vadovavo skyriui. Buvęs karys apdovanotas trimis ordinais ir ženkleliu „Puikus žvalgas“. Raudonosios Vėliavos ordinu Levas apdovanotas už sėkmingą žvalgybą, vaduojant Anykščius.

Tą liepos rytą divizijos žvalgų grupė, kartu su radiistu, buvo pasiųsta į priešo užnugarį išžvalgyti, kokios hitlerininkų pajėgos yra sutelktos kelyje į Anykščius, prie Sventosios. Ypač buvo svarbu žvalgams sužinoti, kaip priešas įsitvirtinęs Sventosios pakrantėje, ar yra įrengti kokie nors įtvirtinimai, ar stipri gynybos linija, paimti belaisvi.

Nelengva buvo užduotis, tačiau Levo Glazatkinos vadovaujama žvalgų grupė ją įvykdė. Divizijos vadams tapo aiškus priešo jėgų išdėstymas. Už šį žygdarbį, už parodytą drąsą ir sumanumą jaunesnysis seržantas Levas Glazatkinas buvo apdovanotas Raudonosios Vėliavos ordinu.

Daug jėgų ir sveikatos iš Levo Glazatkinos pareikalavo Didžiojo Tėvynės karo dienos. Žvalgas šešis kartus buvo sužeistas, iš jų dukart sunkiai. Daugelio gyvybių ir kraujo kaina buvo pasiekta Pergalė.

SERZANTAS BAIRAMAS KURBANOVAS

Įvairių tautybių tarybiniai kariai vadavo mūsų rajoną. Nel iš tolimosios Turkmėnijos fronto keliai į mūsų kraštą atvedė Bairamą Kurbanovą. 1944 metais jis vadovavo pionierių skyriui, kartu su savo kariais išminuodavo kelius, netoli nuo priešakinio linijų dažnai tekdavo stalyti tiltus, rūpintis perkėlomis.

Po įnirtingų mūšių su hitlerininkais vaduojant Uleną, seržantas Kurbanovas įžengė į mūsų rajoną, dalyvavo kautynėse prie Debeikių, Leliūnų. Svipliant kulkoms, aidint sprogimams seržantas kartu su kitais statė tiltą per Sventąją. Nepaisant apšaudymo, tiltas per upę buvo greitai nutiestas, mūsų kariai galėjo pasiekti kitą krantą, atakuoti hitlerininkus.

Slovės ordinu ir medaliu „Už drąsą“ apdovanotas seržantas Bairamas Kurbanovas už dalyvavimą Paballijo išvadavime iš fašistinių grobikų.

Pasibaigus karui Bairamas grįžo į savo pasiliktą Turkmėniją, Vairam-Alijsko rajoną. Turėjo jis ką papasakoti gimtojo Goreldės kišlako žmonėms. Pasakodamas apie rūsčias karo dienas, susirėmimus su priešu, karys prisimena mūšius ir mūsų rajone. Buvęs žvalgas tapo žemdirbiu, jau daug metų dirba kolūkyje, augina daržoves.

M. Paveleckas,
V. Giedrys

Mirus STASIUI BALTRONUI, gilaus liūdesio valandą reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems.
M. ir P. Kauniečiai,
T. ir J. Kernagiai, I. ir L. Jakeliūnai, Z. ir B. Sriubai

JULIJAI SALTENIENEI Liūdimė kartu ir nuoširdžiai užuojautame Tave, mirus mylimam tėveliui.
Anykščių SMK buhalterijos darbuotojos

Nuoširdžiai užuojautame PETRA JUKNEVICIUI dėl mylimo tėvelio mirties.
Anykščių rajono gamybinio susivienijimo darbuotojai

Mirus STASIUI BALTRONUI, reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems.
Kavarsko vartotojų kooperatyvo pirminė partinė organizacija

Gilaus liūdesio valandą, mirus brangiam vyrui, nuoširdžiai užuojautame VALĖ PACINSKIENEI.
„Gintaro“ kolūkio Janušavos laukininkystės brigados darbuotojai ir brigadininkai

Mirus STASIUI PACINSKUI, gilaus liūdesio valandą nuoširdžiai užuojautame velionio žmonai, vaikus ir artimuosius.
L. ir B. P. ir J. Jakeliūnai, Granickai, Kamarauskai, Simklai, Dubauskai

Praėjusią savaitę Siauliuose tris dienas vyko respublikos „lapių medžioklės“ pirmenybės. Jose dalyvavo Anykščių VJSTM keturių moksleivių komanda, o jai vadovavęs Anykščių BGAK darbuotojas Alfredas Motiejūnas rungsi vyrų tarpe individualinėje įskaitoje.

Dvi anykštinės merginos Dalia Kriaučiūnaitė ir Daiva Valmaitė šioje sporto šakoje jau turi sukaupusios nemažą patyrimą. Neatsitiktinai 3,5 megahercų ruože Dalia visais tris „lapes“ surado per 83 min. 36 sekundes, o 145 megahercų ruože 4 „lapes“ — per 138 min. 35 sek. Abu šie rezultatai yra geriausi rajonų merginų tarpe. Daiva pirmenybėse pasirodė kiek kukliau. 145 megahercų ruože rajonų merginų tarpe jai atiteko antroji vieta (159 min.)

Du mūsų šaliai berniukai tokiose atsakingose varžybose dalyvavo pirmą kartą ir nė viename diapazone neįstengė surasti visų paslėptų siūslų. Iš judvieju geriau sekėsi S. Simeliui. A. Motiejūnas 3,5 MHz ruože „sumedžiojo“ 5 „lapes“ per 106 min. — palyginti trumpą laiką. Bet, kadangi varžovai buvo itin patyrę, įtemptai treniravęsi (keletas vyrų — kandidatai į TSRS rinktinę tarptautinėse varžybose), tai jų tarpe Alfredui teko pasitenkinti kuklia vieta.

Pirmenybėse dalyvavusių rajonų komandų tarpe anykštinai iškovojo antrąją vietą. Į respublikinio lygio varžybas iš mūsų rajono keletą kartų per metus kviečiama po 3—5 „lapių medžiotojus“.

Aišku, jog iš gausaus VJSTM kolektyvo į šias varžybas gali patekti tik nedaugelis.

Norint sparčiau ugdyti vi-

Kontrastingi „lapių medžiotojų“ rezultatai

su anykštėnų — šios sporto šakos entuziastu — meistriskumą, reikėtų rengti kuo daugiau draugiškų varžybų su kitų miestų bei rajonų „lapių medžiotojų“ kolektyvais. Sie susitikimai būtų gera proga išmokyti orientuotis nepažįstamose vietovėse.

Gaila, kad artimiausi mūsų kaimynai taujėniškiai šią vasarą nustojo treniruotis „lapių medžioklei“ ir pastarosiose pirmenybėse nedalyvavo. Buvo pradėjęs kurtis šios sporto šakos entuziastų kolektyvas Panevėžyje, bet į pirmenybes panevėžiečiai taipogi nenuvyko. Tad partnerių draugiškoms varžyboms bene teks ieškoti tolimesniose respublikos miestuose. Be abejo, iš patyrusių varžovų anykštėnų kolektyvas galėtų išmokti daug taktinių gudrybių ir būdų treniručių metodikai tobulinti.

D. Binkys

Redaktorius pavaduotojas K. KAIRIOKSTIS

GYVENTOJŲ DEMESIUI

Anykščių vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynu“ vaisių-uogų supirkimo punktai Anykščių, Kavarske, Rubikiuose, Svėdasuose, Troškūnuose ir Viešintose superka kultūrinės ir miško uogas ir moka už 1 kg. sekantiai:

juodus serbentus su šakutėmis —0,70 rb.
juodus serbentus be šakutėlių —0,80 rb.
raudonus serbentus —0,50 rb.
agrastus —0,40 rb.
kultūrinės avietės —0,60 rb.
juodvaisę aroniją —0,40 rb.
vyšnias su koteliiais I-os rūšies —0,84 rb.
I-os pomologinės grupės —0,76 rb.
II-os pomologinės grupės —0,63 rb.
I-os pomologinės grupės —0,57 rb.
Vyšnias be kotelių I-os rūšies —0,735 rb.
I-os pomologinės grupės —0,665 rb.
II-os rūšies —0,525 rb.
I-os pomologinės grupės —0,475 rb.
II-os pomologinės grupės —1,50 rb.
bruknes —1,50 rb.
spanguoles —1,10 rb.
mėlynės —0,80 rb.
girtuoklės —1,30 rb.
avietės

Administracija

DEKOJA

Nuoširdžiai dėkojame „Ažuolo“ ir Cerniachovskio kolūkių valdyboms, Miškininkų skyriaus gyvulininkystės darbuotojams, giminiams, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums sunkią valandą, laidojant mylimą vyrą ir tėvelį Juozą Marudį.

Zmona ir dukterys

EUGENIJAI BALTRONIENEI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam vyrui, nuoširdžiai užuojautą reiškia „Gegužės pirmosios“ kolūkio valdyba

Mirus klasės draugui STASIUI BALTRONUI, nuoširdžiai užuojautame jo šeimai ir artimuosius. Buve klasės draugai

„Gintaro“ kolūkio valdyba ir visuomeninės organizacijos nuoširdžiai užjautė VALĖ PACINSKIENEI ir jos šeimai dėl ankstyvos vyro ir tėvelio mirties.

JULIJAI SALTENIENEI Tegų nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui. Anykščių Statybinių medžiagų kombinato pirminė partinė organizacija

Mirus STASIUI BALTRONUI, gilaus liūdesio valandą, reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. Anykščių Statybinių medžiagų kombinato pirminė partinė organizacija

Tragiškai mirus VYTAUTUI BULIOLIUI, reiškia nuoširdžiai užuojautą tėveliams ir artimiesiems. Klasės draugai ir auklėtoja

JURGITAI BALTRONAITAI Mylimam tėveliui mirus, nuoširdžiai užuojautą reiškia Anykščių lopšelio-darželio Nr. 1 VII grupės auklėtojos, šeimininkės, vaikučiai ir jų tėveliai

Mirus STASIUI BALTRONUI, nuoširdžiai užuojautame velionio šeimai ir artimuosius. „Spartako“ fabriko administracija ir pirminė partinė organizacija

Mirus STASIUI BALTRONUI, reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. Stribai, Petrauskai, Pagareckai, Tunkevičiai, Zasai, Misiūnai, Baušiai

EUGENIJAI BALTRONIENEI ir vaikams SAULIUKUI ir JURGITAI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam vyrui ir tėveliui, reiškia nuoširdžiai užuojautą. Stribai, Petrauskai, Pagareckai, Tunkevičiai, Zasai, Misiūnai, Baušiai

JURGITAI BALTRONAITAI Mylimam tėveliui mirus, nuoširdžiai užuojautą reiškia Anykščių lopšelio-darželio Nr. 1 VII grupės auklėtojos, šeimininkės, vaikučiai ir jų tėveliai

Mirus STASIUI BALTRONUI, gilaus liūdesio valandą, reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. Anykščių Statybinių medžiagų kombinato pirminė partinė organizacija

Mirus STASIUI BALTRONUI, reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. Stribai, Petrauskai, Pagareckai, Tunkevičiai, Zasai, Misiūnai, Baušiai

EUGENIJAI BALTRONIENEI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam vyrui, nuoširdžiai užuojautą reiškia „Gegužės pirmosios“ kolūkio valdyba

Mirus klasės draugui STASIUI BALTRONUI, nuoširdžiai užuojautame jo šeimai ir artimuosius. Buve klasės draugai

„Gintaro“ kolūkio valdyba ir visuomeninės organizacijos nuoširdžiai užjautė VALĖ PACINSKIENEI ir jos šeimai dėl ankstyvos vyro ir tėvelio mirties.

JULIJAI SALTENIENEI Tegų nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui. Anykščių Statybinių medžiagų kombinato administracija

Mirus STASIUI BALTRONUI, gilaus liūdesio valandą, reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. Anykščių Statybinių medžiagų kombinato pirminė partinė organizacija

Tragiškai mirus VYTAUTUI BULIOLIUI, reiškia nuoširdžiai užuojautą tėveliams ir artimiesiems. Klasės draugai ir auklėtoja

JURGITAI BALTRONAITAI Mylimam tėveliui mirus, nuoširdžiai užuojautą reiškia Anykščių lopšelio-darželio Nr. 1 VII grupės auklėtojos, šeimininkės, vaikučiai ir jų tėveliai

Mirus STASIUI BALTRONUI, gilaus liūdesio valandą, reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. „Spartako“ fabriko administracija ir pirminė partinė organizacija

Mirus STASIUI BALTRONUI, reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. Stribai, Petrauskai, Pagareckai, Tunkevičiai, Zasai, Misiūnai, Baušiai

EUGENIJAI BALTRONIENEI ir vaikams SAULIUKUI ir JURGITAI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam vyrui ir tėveliui, reiškia nuoširdžiai užuojautą. Stribai, Petrauskai, Pagareckai, Tunkevičiai, Zasai, Misiūnai, Baušiai

JURGITAI BALTRONAITAI Mylimam tėveliui mirus, nuoširdžiai užuojautą reiškia Anykščių lopšelio-darželio Nr. 1 VII grupės auklėtojos, šeimininkės, vaikučiai ir jų tėveliai

Mirus STASIUI BALTRONUI, gilaus liūdesio valandą, reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. Anykščių Statybinių medžiagų kombinato pirminė partinė organizacija

Mirus STASIUI BALTRONUI, reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. Stribai, Petrauskai, Pagareckai, Tunkevičiai, Zasai, Misiūnai, Baušiai

EUGENIJAI BALTRONIENEI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam vyrui, nuoširdžiai užuojautą reiškia „Gegužės pirmosios“ kolūkio valdyba

Mirus klasės draugui STASIUI BALTRONUI, nuoširdžiai užuojautame jo šeimai ir artimuosius. Buve klasės draugai

„Gintaro“ kolūkio valdyba ir visuomeninės organizacijos nuoširdžiai užjautė VALĖ PACINSKIENEI ir jos šeimai dėl ankstyvos vyro ir tėvelio mirties.

JULIJAI SALTENIENEI Tegų nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui. Anykščių Statybinių medžiagų kombinato administracija

Mirus STASIUI BALTRONUI, gilaus liūdesio valandą, reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. Anykščių Statybinių medžiagų kombinato pirminė partinė organizacija

Tragiškai mirus VYTAUTUI BULIOLIUI, reiškia nuoširdžiai užuojautą tėveliams ir artimiesiems. Klasės draugai ir auklėtoja

JURGITAI BALTRONAITAI Mylimam tėveliui mirus, nuoširdžiai užuojautą reiškia Anykščių lopšelio-darželio Nr. 1 VII grupės auklėtojos, šeimininkės, vaikučiai ir jų tėveliai

Mirus STASIUI BALTRONUI, gilaus liūdesio valandą, reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. „Spartako“ fabriko administracija ir pirminė partinė organizacija

Mirus STASIUI BALTRONUI, reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. Stribai, Petrauskai, Pagareckai, Tunkevičiai, Zasai, Misiūnai, Baušiai

EUGENIJAI BALTRONIENEI ir vaikams SAULIUKUI ir JURGITAI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam vyrui ir tėveliui, reiškia nuoširdžiai užuojautą. Stribai, Petrauskai, Pagareckai, Tunkevičiai, Zasai, Misiūnai, Baušiai

JURGITAI BALTRONAITAI Mylimam tėveliui mirus, nuoširdžiai užuojautą reiškia Anykščių lopšelio-darželio Nr. 1 VII grupės auklėtojos, šeimininkės, vaikučiai ir jų tėveliai

Mirus STASIUI BALTRONUI, gilaus liūdesio valandą, reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. Anykščių Statybinių medžiagų kombinato pirminė partinė organizacija

Mirus STASIUI BALTRONUI, reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. Stribai, Petrauskai, Pagareckai, Tunkevičiai, Zasai, Misiūnai, Baušiai

EUGENIJAI BALTRONIENEI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam vyrui, nuoširdžiai užuojautą reiškia „Gegužės pirmosios“ kolūkio valdyba

Mirus klasės draugui STASIUI BALTRONUI, nuoširdžiai užuojautame jo šeimai ir artimuosius. Buve klasės draugai

„Gintaro“ kolūkio valdyba ir visuomeninės organizacijos nuoširdžiai užjautė VALĖ PACINSKIENEI ir jos šeimai dėl ankstyvos vyro ir tėvelio mirties.

JULIJAI SALTENIENEI Tegų nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui. Anykščių Statybinių medžiagų kombinato administracija

Mirus STASIUI BALTRONUI, gilaus liūdesio valandą, reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. Anykščių Statybinių medžiagų kombinato pirminė partinė organizacija

Tragiškai mirus VYTAUTUI BULIOLIUI, reiškia nuoširdžiai užuojautą tėveliams ir artimiesiems. Klasės draugai ir auklėtoja

JURGITAI BALTRONAITAI Mylimam tėveliui mirus, nuoširdžiai užuojautą reiškia Anykščių lopšelio-darželio Nr. 1 VII grupės auklėtojos, šeimininkės, vaikučiai ir jų tėveliai

Mirus STASIUI BALTRONUI, gilaus liūdesio valandą, reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. „Spartako“ fabriko administracija ir pirminė partinė organizacija

Mirus STASIUI BALTRONUI, reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. Stribai, Petrauskai, Pagareckai, Tunkevičiai, Zasai, Misiūnai, Baušiai

EUGENIJAI BALTRONIENEI ir vaikams SAULIUKUI ir JURGITAI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam vyrui ir tėveliui, reiškia nuoširdžiai užuojautą. Stribai, Petrauskai, Pagareckai, Tunkevičiai, Zasai, Misiūnai, Baušiai

JURGITAI BALTRONAITAI Mylimam tėveliui mirus, nuoširdžiai užuojautą reiškia Anykščių lopšelio-darželio Nr. 1 VII grupės auklėtojos, šeimininkės, vaikučiai ir jų tėveliai

Mirus STASIUI BALTRONUI, gilaus liūdesio valandą, reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. Anykščių Statybinių medžiagų kombinato pirminė partinė organizacija

Mirus STASIUI BALTRONUI, reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. Stribai, Petrauskai, Pagareckai, Tunkevičiai, Zasai, Misiūnai, Baušiai

EUGENIJAI BALTRONIENEI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam vyrui, nuoširdžiai užuojautą reiškia „Gegužės pirmosios“ kolūkio valdyba

Mirus klasės draugui STASIUI BALTRONUI, nuoširdžiai užuojautame jo šeimai ir artimuosius. Buve klasės draugai

„Gintaro“ kolūkio valdyba ir visuomeninės organizacijos nuoširdžiai užjautė VALĖ PACINSKIENEI ir jos šeimai dėl ankstyvos vyro ir tėvelio mirties.

JULIJAI SALTENIENEI Tegų nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui. Anykščių Statybinių medžiagų kombinato administracija

Mirus STASIUI BALTRONUI, gilaus liūdesio valandą, reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. Anykščių Statybinių medžiagų kombinato pirminė partinė organizacija

Tragiškai mirus VYTAUTUI BULIOLIUI, reiškia nuoširdžiai užuojautą tėveliams ir artimiesiems. Klasės draugai ir auklėtoja

JURGITAI BALTRONAITAI Mylimam tėveliui mirus, nuoširdžiai užuojautą reiškia Anykščių lopšelio-darželio Nr. 1 VII grupės auklėtojos, šeimininkės, vaikučiai ir jų tėveliai

Mirus STASIUI BALTRONUI, gilaus liūdesio valandą, reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. „Spartako“ fabriko administracija ir pirminė partinė organizacija

Mirus STASIUI BALTRONUI, reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. Stribai, Petrauskai, Pagareckai, Tunkevičiai, Zasai, Misiūnai, Baušiai

EUGENIJAI BALTRONIENEI ir vaikams SAULIUKUI ir JURGITAI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam vyrui ir tėveliui, reiškia nuoširdžiai užuojautą. Stribai, Petrauskai, Pagareckai, Tunkevičiai, Zasai, Misiūnai, Baušiai

JURGITAI BALTRONAITAI Mylimam tėveliui mirus, nuoširdžiai užuojautą reiškia Anykščių lopšelio-darželio Nr. 1 VII grupės auklėtojos, šeimininkės, vaikučiai ir jų tėveliai

Mirus STASIUI BALTRONUI, gilaus liūdesio valandą, reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. Anykščių Statybinių medžiagų kombinato pirminė partinė organizacija

Mirus STASIUI BALTRONUI, reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. Stribai, Petrauskai, Pagareckai, Tunkevičiai, Zasai, Misiūnai, Baušiai

EUGENIJAI BALTRONIENEI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam vyrui, nuoširdžiai užuojautą reiškia „Gegužės pirmosios“ kolūkio valdyba

Mirus klasės draugui STASIUI BALTRONUI, nuoširdžiai užuojautame jo šeimai ir artimuosius. Buve klasės draugai

„Gintaro“ kolūkio valdyba ir visuomeninės organizacijos nuoširdžiai užjautė VALĖ PACINSKIENEI ir jos šeimai dėl ankstyvos vyro ir tėvelio mirties.

JULIJAI SALTENIENEI Tegų nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui. Anykščių Statybinių medžiagų kombinato administracija

Mirus STASIUI BALTRONUI, gilaus liūdesio valandą, reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. Anykščių Statybinių medžiagų kombinato pirminė partinė organizacija

Tragiškai mirus VYTAUTUI BULIOLIUI, reiškia nuoširdžiai užuojautą tėveliams ir artimiesiems. Klasės draugai ir auklėtoja

JURGITAI BALTRONAITAI Mylimam tėveliui mirus, nuoširdžiai užuojautą reiškia Anykščių lopšelio-darželio Nr. 1 VII grupės auklėtojos, šeimininkės, vaikučiai ir jų tėveliai

Mirus STASIUI BALTRONUI, gilaus liūdesio valandą, reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. „Spartako“ fabriko administracija ir pirminė partinė organizacija

Mirus STASIUI BALTRONUI, reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. Stribai, Petrauskai, Pagareckai, Tunkevičiai, Zasai, Misiūnai, Baušiai

EUGENIJAI BALTRONIENEI ir vaikams SAULIUKUI ir JURGITAI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam vyrui ir tėveliui, reiškia nuoširdžiai užuojautą. Stribai, Petrauskai, Pagareckai, Tunkevičiai, Zasai, Misiūnai, Baušiai

JURGITAI BALTRONAITAI Mylimam tėveliui mirus, nuoširdžiai užuojautą reiškia Anykščių lopšelio-darželio Nr. 1 VII grupės auklėtojos, šeimininkės, vaikučiai ir jų tėveliai

Mirus STASIUI BALTRONUI, gilaus liūdesio valandą, reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. Anykščių Statybinių medžiagų kombinato pirminė partinė organizacija

Mirus STASIUI BALTRONUI, reiškia nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. Stribai, Petrauskai, Pagareckai, Tunkevičiai, Zasai, Misiūnai, Baušiai

EUGENIJAI BALTRONIENEI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam vyrui, nuoširdžiai užuojautą reiškia „Gegužės pirmosios“ kolūkio valdyba

Mirus klasės draugui STASIUI BALTRONUI, nuoširdžiai užuojautame jo šeimai ir artimuosius. Buve klasės draugai

„Gintaro“ kolūkio valdyba ir visuomeninės organizacijos nuoširdžiai užjautė VALĖ PACINSKIENEI ir jos šeimai dėl ankstyvos vyro ir tėvelio mirties.

JULIJAI SALTENIENEI